

**แบบการเสนอผลงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)**

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมิน นางสาวญาณินท์ เล็กนอก

ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน ประจำอุทยานแห่งชาติกุสอยดาว จังหวัดพิษณุโลกและ
อุตรดิตถ์ ส่วนอุทยานแห่งชาติ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๑

ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง ประจำอุทยานแห่งชาติกุสอยดาว จังหวัดพิษณุโลกและ
อุตรดิตถ์ ส่วนอุทยานแห่งชาติ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๑

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง การประเมินพื้นที่เสี่ยงต่อการทำไม้ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ กรณีศึกษา อุทยานแห่งชาติกุสอยดาว
จังหวัดพิษณุโลก และอุตรดิตถ์

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ เดือนมกราคม ๒๕๖๒ – ธันวาคม ๒๕๖๖

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

๓.๑ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๒ ความรู้เกี่ยวกับนโยบาย กฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับป่าไม้

๓.๓ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ

๓.๔ ระบบการลาดตระเวนเชิงคุณภาพ (SMART Patrol System)

๓.๕ การวิเคราะห์ด้วยแบบจำลอง (Maximum Entropy : MaxEnt)

๓.๖ ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System : GIS)

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

อุทยานแห่งชาติกุสอยดาว เป็นพื้นที่อนุรักษ์ที่มีบทบาทสำคัญในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยมีพื้นที่รับผิดชอบ ๒๑๒,๖๓๓ ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ อำเภอน้ำปาด อำเภอบ้านโคก จังหวัดอุตรดิตถ์ และ อำเภอน้ำหนาว จังหวัดพิษณุโลก เป็นพื้นที่ที่มีสภาพป่าค่อนข้างสมบูรณ์ ปกคลุมไปด้วยป่าธรรมชาติ หลากหลายชนิด เช่น ป่าเต็งรัง ป่าเบญจพรรณ ป่าสนเขา สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นภูเขาสูงชัน อีกทั้งยังเป็น แหล่งต้นน้ำลำธารสำคัญของชุมชนรอบแนวเขตอุทยานแห่งชาติ และเป็นพื้นที่ชายแดนติดต่อประเทศลาว ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความมั่นคงของชาติ ในห้วงที่ผ่านมาปัญหาด้านการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลักลอบทำไม้ยังคงมีปรากฏในอุทยานแห่งชาติกุสอยดาวอย่างต่อเนื่อง อุทยานแห่งชาติ กุสอยดาวได้เริ่มนำระบบการลาดตระเวนเชิงคุณภาพ (SMART Patrol System) มาใช้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมี ชุดลาดตระเวนทั้งสิ้น ๔ ชุด ในแต่ละชุดลาดตระเวนมีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปในภารกิจที่ได้รับ ชุดลาดตระเวนมีเจ้าหน้าที่ประจำชุดลาดตระเวนชุดละ ๕ คน แบ่งความรับผิดชอบในการทำงานด้านต่างๆ เช่น

การบันทึกแบบฟอร์มตลาดตระเวน การบันทึกจุดพิกัดของปัจจัยนิเวศ ปัจจัยคุกคาม โดยใช้เครื่อง GPS การถ่ายภาพ เพื่อให้มีการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสม่ำเสมอ ให้เป็นมาตรฐานเดียวกันในทุกพื้นที่ ศูนย์ลาดตระเวนเชิงคุณภาพ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จึงได้มีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานให้ชุดลาดตระเวนมีจำนวนวันลาดตระเวนเฉลี่ยต่อเดือนไม่น้อยกว่า ๑๔ วัน และในหนึ่งปีงบประมาณต้องมีการลาดตระเวนครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของพื้นที่ มีการประชุมการลาดตระเวนทุกเดือน เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลและวางแผนการลาดตระเวนระหว่างผู้บังคับบัญชาและเจ้าหน้าที่ลาดตระเวน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ

ผลการลาดตระเวนทำให้เห็นถึงทรัพยากรป่าไม้ และภัยคุกคามที่เกิดขึ้น ซึ่งการลาดตระเวนที่มีประสิทธิภาพจะต้องทำให้ภัยคุกคามที่เกิดขึ้นลดลง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการวางแผนที่มีประสิทธิภาพ โดยการนำผลการลาดตระเวนเชิงคุณภาพมาวิเคราะห์ประเมินพื้นที่ที่มีภัยคุกคามเกิดขึ้น เพื่อหาแนวทางในการป้องกันภัยคุกคามนั้นให้หมดไป

การเข้ามาลักลอบทำไม้โดยขบวนการต่างๆ ด้วยราคาและปริมาณรับซื้อในตลาดทุนที่มีมูลค่าสูง กลุ่มขบวนการลักลอบค้าไม้ที่ผิดกฎหมายยังคงทุ่มเงินเพื่อลักลอบทำไม้ โดยมีการปรับเปลี่ยนวิธีการในการลักลอบนำไม้ออกนอกประเทศ เริ่มจากการลักลอบตัดโค่นไม้ นำออกจากป่า แล้วเคลื่อนที่ไปตามเส้นทางคมนาคมในระหว่างอำเภอและระหว่างจังหวัด ไปเก็บไว้ในโกดัง และลักลอบทำเป็นสินค้าส่งออกไปยังต่างประเทศ

ขั้นตอนการดำเนินงาน

นำข้อมูลจากการลาดตระเวนเชิงคุณภาพในพื้นที่อุทยานแห่งชาติภูสอยดาว เดือนมกราคม ๒๕๖๒ ถึงธันวาคม ๒๕๖๖ โดยการสืบค้นจุดที่เกิดปัจจัยคุกคามด้านการทำไม้ จากฐานข้อมูลโปรแกรม SMART โดยนำปัจจัยแวดล้อมที่อาจจะส่งผลต่อการปรากฏของการทำไม้ ได้แก่ ร้อยละของความชื้น ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางที่ได้จากแบบจำลองความสูงเชิงเลขจากภาพถ่ายดาวเทียม จัดเตรียมในรูปแบบราสเตอร์ โดยกำหนดให้สอดคล้องกับขนาดของภาพถ่ายดาวเทียม ข้อมูลตำแหน่งหน่วยพิทักษ์ป่า หมู่บ้าน พื้นที่เกษตรกรรม ลำน้ำ และเส้นทางคมนาคม เตรียมในรูปแบบเชิงพื้นที่และข้อมูลเชิงบรรยายเข้ามาประมวลผลร่วมกับระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) เพื่อสร้างแผนที่แสดงชั้นความเสี่ยงของการทำไม้ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติภูสอยดาว ด้วยโปรแกรม Maxent โดยใช้แบบจำลอง Maximum Entropy มีขั้นตอนดังนี้

๑) รวบรวมข้อมูลและจัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ โดยรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ ทั้งข้อมูลเชิงพื้นที่และข้อมูลเชิงบรรยาย ได้แก่ แบบจำลองความสูงเชิงเลขจากภาพถ่ายดาวเทียม ความลาดชัน ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง แหล่งน้ำ เส้นทางคมนาคม หน่วยพิทักษ์ป่า ชุมชน พื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดิน

๒) วิเคราะห์การกระจายและความหนาแน่นของการกระจายของปัจจัยคุกคามด้านการทำไม้ด้วยระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System : GIS) โดยนำพิกัดตำแหน่งที่เกิดการทำไม้ที่สำรวจพบในพื้นที่อุทยานแห่งชาติภูสอยดาว ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๖๒ ถึงธันวาคม ๒๕๖๖ เข้าสู่โปรแกรมการวิเคราะห์ทางระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ เพื่อจัดทำแผนที่การกระจายของปัจจัยคุกคามด้านการทำไม้ที่เกิดขึ้นและพบจริงในปัจจุบัน

๓) การวิเคราะห์พื้นที่เสี่ยงต่อการทำไม้ โดยการนำพิกัดที่ได้จากการสำรวจมาวิเคราะห์การกระจายและประเมินพื้นที่เสี่ยงด้วยโปรแกรม Maxent โดยใช้แบบจำลอง Maximum Entropy ซึ่งปัจจัยแวดล้อมที่นำมาวิเคราะห์ ได้แก่ ความลาดชัน ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง แหล่งน้ำ เส้นทางคมนาคม หน่วยพิทักษ์ป่า ชุมชน พื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดิน

เป้าหมายของงาน

ผู้ศึกษาได้เห็นถึงความสำคัญในการนำข้อมูลการลาดตระเวนเชิงคุณภาพมาเชื่อมโยงกับข้อมูลการทำไม้ในอุทยานแห่งชาติกุสอยดาว ที่อาจมีความสัมพันธ์กับตัวแปรเชิงพื้นที่ และสิ่งแวดล้อม โดยเพื่อศึกษาการกระจายของปัจจัยคุกคามด้านการทำไม้ที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ และประเมินพื้นที่เสี่ยงต่อการทำไม้ เพื่อระบุแนวโน้ม พฤติกรรมการกระทำผิด นำไปสู่การวางแผนการเฝ้าระวัง และป้องกัน พร้อมพัฒนาวิธีการในการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติกุสอยดาว อีกทั้งสามารถนำข้อมูลดังกล่าวเป็นแนวทางในการวางแผนป้องกัน และปราบปรามการกระทำผิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจัดทำข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการศึกษา เสนอผลการศึกษาเพื่อนำไปใช้ในการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติกุสอยดาวต่อไป

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

๕.๑ ข้อมูลเชิงพื้นที่และเชิงบรรยายของการกระจายและความหนาแน่นของการกระจายของปัจจัยคุกคามด้านการทำไม้ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุสอยดาว

๕.๒ ข้อมูลปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลต่อการปรากฏของปัจจัยคุกคามด้านการทำไม้ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุสอยดาว

๕.๓ ข้อมูลเชิงพื้นที่และเชิงบรรยายของความเข้มข้นของปัจจัยคุกคามด้านการทำไม้ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุสอยดาว

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๖.๑ ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนการป้องกันและเฝ้าระวัง พร้อมกับพัฒนาวิธีการในการบริหารจัดการพื้นที่ กำหนดเป้าหมาย วางแผนการลาดตระเวนได้อย่างแม่นยำเพื่อลดปัจจัยคุกคามด้านการทำไม้ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติกุสอยดาว

๖.๒ นำมาซึ่งข้อมูลทางกายภาพที่แสดงถึงพื้นที่เสี่ยงต่อทรัพยากรป่าไม้ เพื่อใช้ในการวางแผนในการปฏิบัติงาน แต่ในการปฏิบัติงานก็มีข้อจำกัด เช่น อัตรากำลังของเจ้าหน้าที่ ภารกิจงาน อุปกรณ์ หรือเทคโนโลยีก็ไม่สามารถทำให้ดูแลพื้นที่ให้สมบูรณ์ได้ และหลักสำคัญคือต้องการมีการปลูกฝังจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ จึงจำเป็นต้องมีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติให้ประชาชนรอบพื้นที่แนวเขตอุทยานแห่งชาติกุสอยดาว

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

๗.๑ ข้อมูลที่ได้จากการลาดตระเวนมีความคลาดเคลื่อน อาจเกิดจากการบันทึกข้อมูลการลาดตระเวน หรือการลงข้อมูลในฐานข้อมูลโปรแกรม SMART จะส่งผลต่อการศึกษา ดังนั้น เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีความรู้ความชำนาญจะทำให้การรวบรวมข้อมูลมีความถูกต้อง และได้มาซึ่งข้อมูลที่ตรงตามเป้าหมายของการศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นฐานในการวิเคราะห์ขั้นต่อไป

๗.๒ การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ได้พื้นที่เสี่ยงต่อปัจจัยคุกคามการทำไม้ โดยอาศัยโปรแกรมและแบบจำลองเฉพาะทาง ซึ่งผู้ที่ทำการศึกษาจะต้องศึกษาวิธีการ แนวทาง และการแปลผลให้เพียงพอ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง เพื่อนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

การรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิในช่วงแรกของการศึกษา เจ้าหน้าที่ผู้บันทึกข้อมูลขาดประสบการณ์และความเชี่ยวชาญ ทำให้ข้อมูลที่ได้มาไม่สมบูรณ์เพียงพอ ส่งผลให้ต้องมีการเก็บข้อมูลซ้ำในจุดเดิม ประกอบกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการลาดตระเวนมีสภาพไม่พร้อมต่อการเก็บรวบรวมข้อมูลได้เต็มประสิทธิภาพ จึงมีโอกาสเกิดข้อผิดพลาดได้

๙. ข้อเสนอแนะ

๙.๑ ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์และแปลผลผ่านโปรแกรมและแบบจำลองเป็นข้อมูลเชิงพื้นที่ จึงควรมีการนำข้อมูลดังกล่าวไปตรวจสอบกับข้อมูลพื้นที่จริง เพื่อประเมินประสิทธิภาพของแบบจำลอง

๙.๒ ควรมีจัดฝึกอบรมเทคนิคการลาดตระเวนเชิงคุณภาพให้กับเจ้าหน้าที่เป็นประจำทุกปี และมีการลาดตระเวนร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชนหรือประชาชนในพื้นที่ เพื่อการป้องกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้มีความยั่งยืน

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

-

๑๑. ผู้ร่วมดำเนินการ (ถ้ามี)

-

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอประเมิน
(นางสาว สุณิษา)
วันที่ ๒๒ / เมษายน / ๒๕๖๗

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
(๑)	
(๒)	
(๓)	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)
(นายทศพร ปภากุล)
(.....นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ.....)
(ตำแหน่ง).....ผู้อำนวยการส่วนอุทยานแห่งชาติ.....
วันที่...../.....๒๕.....เม.ย. ๒๕๖๗.....
(ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล)

(ลงชื่อ)
(นายโกเมศ ทุทธอน)
(.....ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๑.....)
(ตำแหน่ง).....ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๑.....
วันที่...../.....๓ พ.ค. ๒๕๖๗.....
(ผู้อำนวยการกอง/สำนัก ขึ้นไป)

หมายเหตุ : ๑. คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป
อีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวกัน ก็ให้มีคำรับรองหนึ่งระดับได้
๒. การเสนอผลงานให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕ หน้ากระดาษ A4

แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน (ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)

๑. เรื่อง แผนการลาดตระเวนเชิงคุณภาพเพื่อป้องกันปัจจัยคุกคามด้านการทำไม้ในระดับกลุ่มป่าภูเมี่ยง - ภูทอง

๒. หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยมีความอุดมสมบูรณ์ของความหลากหลายทางชีวภาพสูง ความหลากหลายทางชีวภาพนั้นมิประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อคุณภาพชีวิตของมนุษย์ ซึ่งพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ทั้งอุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ซึ่งกระจายอยู่ทั่วประเทศ มีเนื้อที่ต่อเนื่องกันบ้าง กระจัดกระจายไม่ต่อเนื่องกันบ้าง ขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่ ดังนั้น เพื่อให้การบริหารจัดการพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่กระจายอยู่ทั่วประเทศ ควรมีการบริหารจัดการแบบบูรณาการ และมีประสิทธิภาพ จึงเกิดแนวคิดการบริหารจัดการแบบกลุ่มป่าอนุรักษ์ขึ้นพร้อมกับการประยุกต์นำหลักการบริหารจัดการพื้นที่เชิงระบบนิเวศมาสนับสนุนการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

กลุ่มป่าภูเมี่ยง - ภูทอง มีพื้นที่ครอบคลุมอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ได้แก่ อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า อุทยานแห่งชาติน้ำตกชาติตระการ อุทยานแห่งชาติภูสอยดาว อุทยานแห่งชาติต้นสักใหญ่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเมี่ยง - ภูทอง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าน้ำปาด เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูซัด เขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาน้อย-เขาประดู่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าห้วยผึ้ง - วังยาว เขตห้ามล่าสัตว์ป่าสองแคว เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบางยาง เขตห้ามล่าสัตว์ป่าบ่อโพธิ์ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าวังโป่ง - ชนแดน เขตห้ามล่าสัตว์ป่าถ้ำผาท่าพล เขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาพนมทอง และเตรียมการอุทยานแห่งชาติแควน้อย

ปัญหาเกี่ยวกับการลักลอบทำไม้ในพื้นที่กลุ่มป่าภูเมี่ยง - ภูทอง นั้นเกิดจากหลายสาเหตุ อาจเกิดจากความต้องการของชาวบ้านที่มีในการใช้ไม้แปรรูปเพื่อปลูกสร้างบ้านเรือนก็เป็นอีกสาเหตุ นอกจากปัจจัยจากการกระทำของชาวบ้านแล้ว อีกปัจจัยหนึ่งซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญ คือการเข้ามาทำธุรกิจไม้ที่ผิดกฎหมายในพื้นที่ป่าโดยกลุ่มนายทุน ซึ่งมีผู้มีอิทธิพลอยู่เบื้องหลังเอื้อประโยชน์ ทั้งนี้เมื่อมีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดและไม่มีที่สิ้นสุด จึงต้องมีการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพเพื่อลดการทำปัจจัยคุกคามด้านการทำไม้

การปฏิบัติงานในการป้องกันการกระทำผิดโดยการบังคับใช้กฎหมายในพื้นที่กลุ่มป่าภูเมี่ยง - ภูทอง ข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากแต่ละพื้นที่อนุรักษ์อาจมีความเกี่ยวข้องกัน ดังนั้นจึงสามารถนำระบบการลาดตระเวนเชิงคุณภาพ (SMART Patrol System) และเทคโนโลยีอื่นๆ เข้ามามีส่วนช่วยในการทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น ระบบการเฝ้าระวังการกระทำผิดกฎหมายด้วย Network Centric Anti - Poaching System (NCAPS) การติดตามการกระทำผิดกฎหมายด้วย GPS Tracker และการรวบรวมข้อมูลผู้กระทำผิดในฐานข้อมูล เข้ามาใช้ในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม

การลาดตระเวนเชิงคุณภาพของพื้นที่อนุรักษ์ในกลุ่มป่าภูเมี่ยง - ภูทอง ครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของพื้นที่ในทุกปีงบประมาณ จำนวนวันลาดตระเวนต่อเดือน จำนวนระยะทางที่ลาดตระเวนต่อเดือน จำนวนเจ้าหน้าที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน มีการฝึกอบรมทบทวนเทคนิคการลาดตระเวนเชิงคุณภาพเป็นประจำทุกปี ส่งผลให้ข้อมูลที่ได้การลาดตระเวนมีความแม่นยำ พร้อมรับกับสถานการณ์ของการลักลอบทำไม้ในพื้นที่อนุรักษ์

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

การนำข้อมูลลาดตระเวนมาประยุกต์ใช้ในการวางแผนการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพนั้นสามารถทำได้ในระดับที่มากกว่าหนึ่งพื้นที่อนุรักษ์ ดังนั้นทุกพื้นที่อนุรักษ์ในกลุ่มป่าเดียวกันสามารถนำข้อมูลจากการลาดตระเวนเชิงคุณภาพมาวิเคราะห์ในระดับภาพรวมของพื้นที่กลุ่มป่าร่วมกันได้ เพื่อให้เห็นภาพรวมพร้อมทั้งความเกี่ยวข้องและความต่อเนื่องของข้อมูลได้ทั้งหมดที่ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลข้ามพื้นที่อนุรักษ์ (Cross Conservation Area Analysis : CCAA) ซึ่งสามารถเก็บข้อมูลการลาดตระเวนได้หลายพื้นที่ในฐานข้อมูลเดียวกัน

การศึกษาพื้นที่เสี่ยงต่อการทำไม้ในกลุ่มป่าภูเมียง - ภูทอง ข้อมูลจากพื้นที่อนุรักษ์ที่ใช้ระบบการลาดตระเวนเชิงคุณภาพ (SMART Patrol System) ได้แก่ อุทยานแห่งชาติทุ่งแสลงหลวง อุทยานแห่งชาติภูหินร่องกล้า อุทยานแห่งชาติน้ำตกชาติตระการ อุทยานแห่งชาติภูสอยดาว อุทยานแห่งชาติต้นสักใหญ่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูเมียง - ภูทอง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าน้ำปาด เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าภูซัด เขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาน้อย-เขาประดู่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าวังโป่ง - ชนแดน และเตรียมการอุทยานแห่งชาติควนน้อย โดยนำปัจจัยคุกคามด้านการทำไม้จากเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลข้ามพื้นที่อนุรักษ์ (CCAA) มาศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมที่อาจส่งผลต่อปัจจัยคุกคามด้านการทำไม้ได้ มาประยุกต์ใช้กับโปรแกรม Maxent โดยใช้แบบจำลอง Maximum Entropy โดยนำปัจจัยแวดล้อมที่อาจส่งผลต่อปัจจัยคุกคามด้านการทำไม้ในเชิงพื้นที่มาประมวลผลร่วมกับระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS) เพื่อระบุแนวโน้มพื้นที่การกระทำผิด อีกทั้งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนป้องกันและปราบปรามการกระทำผิด

พื้นที่อนุรักษ์ในกลุ่มป่าภูเมียง - ภูทอง ยังมีการใช้ระบบการลาดตระเวนเชิงคุณภาพไม่ครอบคลุมทั้งกลุ่มป่า ทำให้ข้อมูลปัจจัยคุกคามด้านการทำไม้ไม่ครบถ้วน ส่วนพื้นที่อนุรักษ์ที่มีการใช้ระบบการลาดตระเวนเชิงคุณภาพได้มีการปฏิบัติงานในพื้นที่รับผิดชอบของตนเอง แต่ในความเป็นจริงแล้วการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันระหว่างพื้นที่นั้นสามารถทำได้จริงหรือไม่ และไม่สามารถทราบได้ว่าข้อมูลที่ได้ในแต่ละพื้นที่นั้นมีความเป็นมาตรฐานเดียวกันหรือไม่ เนื่องจากในแต่ละพื้นที่เจ้าหน้าที่ลาดตระเวนมีประสบการณ์และความชำนาญที่แตกต่างกันไป การบันทึกข้อมูลที่อาจคลาดเคลื่อนจากเจ้าหน้าที่ผู้บันทึกข้อมูลลงฐานข้อมูล หรือแม้แต่การตัดสินใจของผู้บังคับบัญชาของแต่ละพื้นที่ ดังนั้นข้อมูลที่น่ามาวิเคราะห์ร่วมกันในระดับกลุ่มป่า อาจต้องมีการคัดกรองข้อมูลที่มีความถูกต้อง ตรงกับข้อเท็จจริง และเป็นมาตรฐานที่สุด เพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ที่ตรงกับข้อเท็จจริง สามารถนำมาใช้ในการวางแผนงานได้จริงและมีประสิทธิภาพ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการลาดตระเวนสามารถแก้ไขได้จากหลายทาง เช่น พื้นที่ที่ยังไม่มีการใช้ระบบการลาดตระเวนเชิงคุณภาพให้เริ่มดำเนินการจัดให้มีการฝึกอบรมเทคนิคระบบการลาดตระเวนเชิงคุณภาพ ส่วนพื้นที่ที่ดำเนินการแล้วให้มีการทบทวนให้แก่เจ้าหน้าที่ลาดตระเวนเป็นประจำทุกปี การจัดให้มีการฝึกอบรมหรือฝึกทบทวนการใช้ฐานข้อมูลโปรแกรม SMART ให้เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล

พื้นที่อนุรักษ์มีข้อมูลปฐมภูมิในทุกมิติจากการลาดตระเวน การนำข้อมูลไปใช้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการวางแผนการลาดตระเวนเชิงคุณภาพ เพื่อป้องกันปัจจัยคุกคามด้านการทำไม้ จึงเป็นการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ของการทำงาน วิเคราะห์ข้อได้เปรียบและจุดด้อยของการปฏิบัติงาน เพิ่มศักยภาพในการป้องกันปราบปราม และบริหารจัดการพื้นที่

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ๔.๑ ข้อมูลพื้นที่เสี่ยงต่อปัจจัยคุกคามด้านการทำไม้ในกลุ่มป่าภูเมี่ยง - ภูทอง
- ๔.๒ ฐานข้อมูลเพื่อใช้สำหรับวางแผนในการบริหารจัดการกับปัจจัยคุกคามด้านการทำไม้ระหว่างพื้นที่อนุรักษ์ในกลุ่มป่าภูเมี่ยง - ภูทอง
- ๔.๓ มีแผนการลาดตระเวนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- ๕.๑ ปัจจัยคุกคามด้านการทำไม้มีแนวโน้มลดลง
- ๕.๒ สถิติการเกิดคดีเกี่ยวกับทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่และโดยรอบพื้นที่มีแนวโน้มลดลง
- ๕.๓ ทรัพยากรป่าไม้ได้รับการฟื้นฟู พื้นที่ป่าเพิ่มขึ้น และมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น

(ลงชื่อ)
(.....นางสาวอุบลรัตน์ เลิกข่อย.....)
วันที่ ๒๒...../.....เมษายน...../๒๕๖๗.....
ผู้ขอประเมิน